

[Aksel Larsen.]

skationsbeløb o. s. v., kunde den paa særlig effektiv Maade regulere disse Forhold, og saa vilde det blive muligt at slippe af med en Mængde Restriktioner, som er absolut nødvendige, naar Staten ikke er i Besiddelse af en saadan Regulator. Endvidere vilde det blive muligt for Staten at træde til, hvis det skulde komme til at knibe, med midlertidig Investering i Erhvervslivet, og i Kriseperioder med stor Arbejdsløshed vilde Staten naturligvis kunne anvende en Del af dette Beløb til at iværksætte offentlige Arbejder for, hvorved Beskæftigelsen kom i Gang og Erhvervslivet fik en gavnlig Saltvandsindsprøjtning.

Efter disse Betragtninger har jeg et Par Bemærkninger at fremsætte om de stillede Ændringsforslag. Det ærede Medlem Hr. V. Buhl har sagt her, at Mindretallets Ændringsforslag i alt væsentligt er udarbejdet af Socialdemokratiet, og det skal vi saamænd ikke strides om, selv om vi i mange Tilfælde godt kunde strides om Paterniteten, og selv om man ogsaa i visse Tilfælde kunde strides om, hvorvidt den Affattelse, Mindretallets Ændringsforslag har faaet, er den bedste af de Muligheder, der forelaa. Der er enkelte Punkter, hvor jeg kunde have ment, at det vilde have været heldigere at tage vor Affattelse. Det har ikke været saa væsentlige Spørgsmaal, at vi af den Grund har villet have, at der skulde mødes med to Mindretalsændringsforslag vedrørende samme Punkt. Naar det ikke spillede nogen større Rolle for Provenuet, var vi gerne dem, der sagde, at vi accepterede Socialdemokratiets Formulering, og vi var fuldstændig klar over, at det af en eller anden mærkelig Grund vanskeligt kunde tænkes, at Socialdemokratiet formelt kunde gaa med til at acceptere noget, vi havde formuleret. For os er det Realiteterne, der er afgørende. Men det er ubestrideligt, at det er Socialdemokratiet, der har formuleret de fleste af Mindretallets Ændringsforslag, og det er rigtigt, at Socialdemokratiet har givet den endelige Formulering af de fleste af de øvrige. Men det gør det saa ogsaa lettere for mig nu, naar jeg skal gennemgaa dem, idet jeg angaaende de allerfleste af Mindretallets Ændringsforslag kan henholde mig til, hvad det ærede Medlem Hr. V. Buhl har sagt, og tilføje, at jeg er ganske indforstaaet.

Hvad Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 36 og følgende Numre angaar, vil jeg bemærke, naar det endelig skal være, at vi havde ønsket, at man skulde sige „en afgiftsfri Formuestigning paa 10 pCt. af Basisformuen, dog mindst 10 000 Kr., og

højest 20 000 Kr.“ Det havde givet lidt flere Penge end det, der nu staar i Ændringsforslaget under Nr. 36, men vi accepterede dette, fordi vi fandt, at Forskellen ikke var saa væsentlig. Som en Konsekvens deraf har vi naturligvis ogsaa tiltraadt de følgende.

Noget lignende kan siges om Ændringsforslagene under Nr. 51 og Nr. 52. Det er rigtigt, at vi oprindelig havde en anden Skala, men jeg erkender, at vi fandt, at den Skala, der findes her, er bedre end den, vi havde, og derfor tiltraadte vi, og vi finder, at Skalaen i Ændringsforslaget under Nr. 53 er langt bedre og langt rimeligere end den Skala, Flertallet opererer med.

Hvad angaar Ændringsforslaget under Nr. 6, som er stillet af Finansministeren og tiltraadt af et Flertal, maa jeg sige, at kommer det til Afstemning, vil vi stemme imod det. Det forekommer os, at man allerede paa Forhaand har tilgodeset Skibsredernes Interesser rigeligt ved at nøjes med 75 pCt. af Skibenes Salgsværdi og ikke tage 100 pCt. Vi kan slutte os til Underændringsforslaget om, at man ikke skal gaa ned til 50 pCt., men til 60 pCt. Min Anbefaling af dette Underændringsforslag er imidlertid — det erkendes aabent — lige saa forbeholden som det ærede Medlem Hr. Aksel Møllers Anbefaling af hele Eengangsskatten. Vi mener, at man kommer for langt ned, men at 60 pCt. dog selvfølgelig er bedre end 50 pCt.

Jeg henstiller imidlertid, at den højtærede Finansminister giver os en Redegørelse for, hvorledes det vil blive med Hensyn til Formuestigningen for Skibe, hvis Flertallets Ændringsforslag vedtages, om der bliver nogen Formuestigning, der skal beskattes, og i givet Fald, hvor stor, eller maaske rettere hvor lille. Vi ser ingen Grund til at give en saa stor Favør til Skibsrederne, uanset om man begrunder det med Skibsfartserhvervets store Betydning for Landet o. s. v.

Jeg vil ogsaa gerne have at vide, hvad Finansministeren mener om de meget store Beløb, danske Skibsredere har tjent under Krigen ved Sejlads uden for danske Farvande; Beløb, som de, saa vidt jeg forstaa, ikke alene ikke har taget hjem, til Trods for at der er Hjemførelsespligt og Afleveringspligt, naar det drejer sig om Valuta, men som de, i hvert Fald for visse Selskabers Vedkommende, endog er vejet tilbage for overhovedet at opgøre. Vil der fra Finansministeriets Side, naar denne Lov er blevet vedtaget, kunne gøres og blive gjort noget for, at disse Beløb kommer med under Formuestigningen? Af det Svar, som Finansministeren maatte